

دانشگاه گندکاووس

نشریه "حافظت زیست‌بوم گیاهان"

دوره هشتم، شماره هفدهم

<http://pec.gonbad.ac.ir>

علمی-پژوهشی

بررسی تأثیر کشت گیاه اشنان بر تغییرات پوشش گیاهی و خاک در منطقه بیابانی چاه باقر شاہرود

حمید نصیری^۱، مجید محمداسماعیلی^{۲*}، اکبر فخریه^۳، ابوالفضل طهماسبی^۳

^۱فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گندکاووس، گندکاووس

^۲دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گندکاووس، گندکاووس

^۳استادیار گروه منابع طبیعی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گندکاووس، گندکاووس

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۶/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۲/۳۰

چکیده

کشت گیاهان سازگار با محیط، یکی از بهترین روش‌های بیولوژیکی جهت جلوگیری از بیابان‌زایی است. خصوصیات اقلیمی و خاکی حاکم بر مناطق خشک و بیابانی، شرایط حساس و شکننده‌ای را برای رشد و استقرار گونه‌های گیاهی به وجود می‌آورد. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر کشت اشنان (*Seidlitzia rosmarinus*) (Ehrenb.ex Boiss) روی تغییرات پوشش گیاهی و خاک منطقه چاه باقر (شهرستان شاهرود) با اقلیم بیابانی خشک بود. نمونه‌برداری در ۳ منطقه کشت ۱۸ و ۱۰ ساله و منطقه شاهد (نژدیک بهم) که ویژگی‌های اکولوژیکی این سه منطقه یکسان بود به روش تصادفی سیستماتیک در امتداد ۳ ترانسکت صورت گرفت. هر ترانسکت تعداد ۱۰ پلات به ابعاد (10×10) متر به فاصله ۵۰ متر از یکدیگر قرار گرفت که در مجموع در هر منطقه تعداد ۳۰ پلات (10×10) متر مستقر گردید. در هر پلات مؤلفه‌های مربوط به اشنان شامل، درصد پوشش تاجی، تراکم، تولید و زادآوری اشنان برداشت شد. بهمنظور تعیین خصوصیات خاک در هر منطقه از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری، نمونه خاک برداشت و خصوصیات خاک از قبیل، بافت خاک، اسیدیته، ماده آلی و هدایت الکتریکی اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که تعداد ۵ گونه گیاهی در دو منطقه کشت ۱۸ و ۱۰ ساله اشنان وارد شده است که ۴ گونه گیاهی *Halothamnus* و *Haloxylon aphyllum* و *Salsola rigida* و *Zygophyllum fabago* در دو منطقه کشت ۱۸ و ۱۰ ساله اشنان مشترک هستند. گونه گیاهی *Salsola arbuscula subaphyllum* در منطقه کشت ۱۰ ساله و گونه *Artemisia sieberi* در منطقه کشت ۱۸ ساله مشاهده گردیده است. نتایج همچنین نشان داد که میزان اسیدیته، ماده آلی و درصد رس و سیلت در مناطق کشت نسبت به منطقه شاهد

*نویسنده مسئول: Ma_456@yahoo.com

افزایش پیداکرده است. نتایج شاخص‌های تنوع شانون واینر و سیمپسون و شاخص‌های غنای مارگالف و منهینگ، اختلاف معنی‌داری را در بین مناطق تحت کشت اشنان با سنین ۱۰ سال و ۱۸ سال نشان نداد. نتایج حاصله از این تحقیق نشان می‌دهد که گیاه اشنان یک‌گونه کلیدی است و از آن می‌توان جهت کشت و اصلاح خاک‌های شور در پروژه‌ای اصلاحی مناطق بیابانی استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: پوشش تاجی، تولید، اشنان، بیابان، چاه باقر

مقدمه

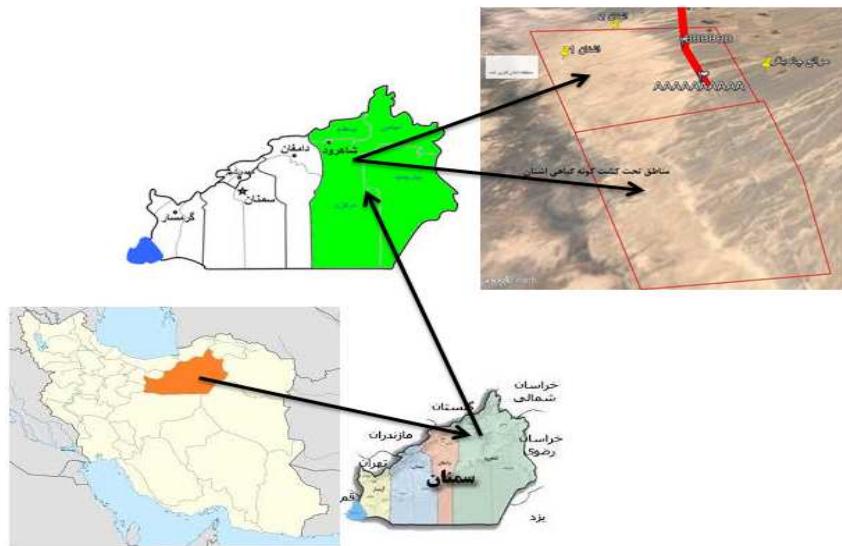
سرزمین پهناور خشک و نیمه خشک ایران و خصوصیات متفاوت خاک این زیست‌بوم، مام بسیاری از گونه‌های گیاهی است. خصوصیات اقلیمی حاکم بر مناطق خشک و بیابانی، شرایط حساس و شکننده‌ای را در این مناطق ایجاد کرده است. شناخت عوامل مؤثر بر رشد و سازگاری این گونه‌ها، می‌تواند کلیدی جهت اصلاح مرتع در نظر گرفته شود. شناسایی خصوصیات گیاهان و تأثیرات متقابل آن‌ها بر روی محیط از موضوعات اساسی مطالعاتی در اکولوژی گیاهی است (Guisan and Zimmermann, 2000; Franklin, 1995) (Zimmermann, 2000; Franklin, 1995). گیاهان کشت‌شده می‌توانند فلور منطقه را تحت تأثیر قرار داده و بر خاک زیر کشت خود اثر بگذارند. اگرچه پوشش گیاهی در مناطق خشک و بیابانی ساده به نظر می‌رسد، اما بین این گیاهان با یکدیگر و با محیط اطرافشان روابط پیچیده‌ای وجود دارد که شناسایی و درک این روابط، داده‌های ارزشمندی در مورد ساختار جوامع گیاهی در این مناطق را فراهم می‌کند. کیوندو و فرانسیس (Quevendo and Frances, 2008) و لویز و همکاران (Lopez et al., 2010) با ارائه مدلی روابط خاک و پوشش گیاهی در مناطق خشک و نیمه خشک نشان دادند که تغییرات پوشش گیاهی در این اکوسیستم‌ها درنتیجه ارتباطات پیچیده بین عناصر خاک و اقلیم و تغییر در رطوبت خاک شکل می‌گیرد. خصوصیات خاک و ذخایر مواد غذایی در خاک بهشت وابسته به پوشش گیاهی است (Belsky and Canham, 1994). ترنج‌زر و همکاران (1۳۹۴) نشان دادند که درصد پوشش تاجی گیاه اشنان با اسیدیتیه خاک و درصد شن خاک رابطه مستقیم و خطی دارد. نتایج تحقیقات کاشی زنوزی و همکاران (1۳۹۵) نشان داد که تراکم پوشش گیاهی منطقه موردمطالعه تحت تأثیر مقدار ماده آلی و اسیدیتیه و بافت خاک است. پژوهش‌های حیدریزاد و رنجبرفردوئی (1۳۹۳) روی گیاه اشنان (*Seidlitzia rosmarinus*) نشان داد که این گیاه توانایی تحمل به تنش شوری را از طریق جذب یون‌ها در اندام‌های مختلف دارد و با توجه به اینکه سطوح متوسط شوری تأثیر معنی‌داری در کاهش رشد این گیاه ندارد، گیاه اشنان به عنوان گیاهی مناسب برای اصلاح خاک‌های شور و سدیمی پیشنهاد می‌شود. نتایج تحقیقات خلاصی‌اهاوایی و زارع‌چاهوکی (1۳۹۵) نشان داد که گونه *Seidlitzia rosmarinus* در مناطق با اسیدیتیه ۸/۱-۸/۳، هدايت الکتریکی ۰/۲۶-۰/۲۲ دسی‌زیمنس بر متر، بافت خاک لومی - شنی و در ارتفاع ۱۶۰۰-۱۷۵۰ متر از سطح دریا پراکنش دارد و با میزان اسیدیتیه و آهک

رابطه مستقیم دارد. روش‌های گوناگونی جهت مهار بیابان‌زایی در کشورهای مختلف تجربه شده است، از میان این روش‌ها، کشت و استفاده از گیاهان سازگار با محیط، مناسب‌ترین و بهترین روش محسوب می‌شود. در احیاء مناطق خشک و بیابانی به کمک پوشش گیاهی، باید از گیاهانی استفاده شود که در برابر شدت عوامل بیابان‌زایی از جمله تبخیر شدید، درجه حرارت بالا، بارش کم و وزش باد، مقاومت و سازگاری داشته باشد (مقدم، ۱۳۷۷؛ حیدریزاد و رنجبرفردوئی، ۱۳۹۳). بهره‌گیری از گیاهان هالوفیت برای احیاء مناطق خشک و شور نه تنها می‌تواند منفعت اقتصادی داشته باشد، بلکه از نظر اکولوژیکی نیز می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. با شناخت نیازهای اکولوژیک گونه‌ها و مقایسه آن‌ها با شرایط موجود محیط‌های جدید تأثیرات این گونه‌ها بر محیط کشت مشخص شده و مانع بروز خسارات مالی در اثر عدم موفقیت کشت به علت عدم سازگاری گونه‌ها شد و درنهایت با استفاده از نتایج حاصله امکان توصیه گونه گیاهی در شرایط محیط‌های مشابه با مناطق مطالعاتی را فراهم ساخت (مقدم، ۱۳۷۷). خلاصی‌اهاواری و زارع چاهوکی (۱۳۹۵) بیان کردند که پوشش گیاهی مناطق بیابانی و نیمه بیابانی استان سمنان از اشنان، تاغ، درمنه، سالسولا و اسکنبل با زیر اشکوبی از گندمیان یک‌ساله در بعضی از سال‌ها تشکیل می‌گردد. با توجه به اینکه عملیات‌های بیولوژیک مختلفی جهت احیایی مراعع در مناطق مختلف کشور صورت گرفته است اما مطالعه‌ای روی خصوصیات خاک و پوشش گیاهی منطقه بیابانی چاه باقر شاهroud با سابقه ۱۰ و ۱۸ ساله کشت با گونه اشنان و مقایسه آن با منطقه کشت نشده (منطقه شاهد) صورت نگرفته است، لذا شناخت بهتر تأثیر این گیاه بر روی پوشش گیاهی و خاک در منطقه بیابانی چاه باقر شاهroud ضروری به نظر می‌رسد. هدف اصلی این مطالعه بررسی تأثیر کشت گونه اشنان روی تعییرات پوشش گیاهی و خاک منطقه بیابانی چاه باقر شاهroud است تا تأثیرات کشت گونه یادشده بر پوشش گیاهی و خاک مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه در فاصله ۴۵ کیلومتری جنوب شهرستان شاهرود و طول جغرافیایی "۲۶' ۰" تا "۲۹' ۸" و عرض جغرافیایی "۱۸' ۰۸" ۰۵۵° شرقی و عرض جغرافیایی "۳۷' ۳۵" تا "۳۷' ۵۲" ۳۵° واقع گردیده است. مساحت کل محدوده مورد مطالعه ۹۴۰۰ هکتار می‌باشد. کل محدوده، دشتی و دارای شیب بسیار ملایمی می‌باشد. میزان بارندگی سالانه در این منطقه ۱۳۸ میلی‌متر و میزان تبخیر ۲۶۲۰ پتانسیل برابر میلی‌متر می‌باشد. دمای متوسط منطقه مورد مطالعه ۱۵/۷ درجه سانتی‌گراد است و نوع اقلیم منطقه به روش دومارتن، بیابانی خشک می‌باشد (نصیری، ۱۳۹۶).

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه در ایران و استان سمنان

روش کار

به منظور دستیابی به اهداف این تحقیق در مراتع بیابانی چاه باقر شاهروود، دو منطقه تحت کشت استان باسابقه کشت ۱۰ و ۱۸ ساله و یک منطقه شاهد در مجاورت آن‌ها انتخاب شد. با بررسی میدانی در هر یک از مناطق مطالعاتی، محدوده‌ای که وضعیت متوسط از نظر پوشش گیاهی داشت، جهت نمونه‌برداری انتخاب گردید. نمونه‌برداری در منطقه به روش تصادفی سیستماتیک و در امتداد ۳ ترانسکت صورت گرفت. طول ترانسکت‌ها بر اساس الگوی پوشش گیاهی و وسعت منطقه ۵۰۰ متر تعیین شد. بدین منظور اولین ترانسکت به صورت تصادفی در منطقه استقرار یافت و ترانسکت‌های دیگر هر کدام به فاصله ۲۵۰ متری از هم دیگر در منطقه مستقر شد. بر روی هر ترانسکت تعداد ۱۰ پلاٹ به ابعاد (10×10) به فاصله ۵۰ متر از یکدیگر قرار گرفت. در هر منطقه تعداد ۳۰ پلاٹ مستقر شد که جمماً تعداد ۹۰ پلاٹ جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. به منظور تعیین خصوصیات خاک در هر منطقه تعداد ۳ نمونه خاک از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری برداشت و به آزمایشگاه خاک منتقل، سپس ویژگی‌های خاک از قبیل: بافت خاک، اسیدیته، ماده آلی و هدایت الکتریکی اندازه‌گیری شد. در هر پلاٹ مستقر شده در مناطق مطالعاتی مشخصات پوشش گیاهی استان از قبیل، درصد پوشش تاجی، تراکم، تولید، تجدید حیات، تنوع و غنا برآورد شد. جهت تعیین و شناسایی گونه‌های غالب همراه استان در منطقه مورد مطالعه، گونه‌های گیاهی موجود در هر پلاٹ را جمع‌آوری و جهت مشخص کردن و نام‌گذاری هر گونه گیاهی آن‌ها را به اداره منابع طبیعی شاهروود منتقل کرده و با استفاده از فلور رنگی

جدول ۱- شاخص‌های تنوع گونه‌ای مورداستفاده در مطالعه (اجتهادی و همکاران، ۱۳۹۴)

مؤلفه	شاخص	فرمول
مارگالف		$D_{Mg} = \frac{S-1}{\ln N}$
غنای		$D_{Mn} = \frac{S}{\sqrt{N}}$
گونه‌ای		$H' = -\sum_{i=1}^S p_i \ln p_i = -\sum_{i=1}^S (p_i) (\log_2 p_i)$
شان- واینر		$1-D = 1 - \sum_{i=1}^S p_i^2$
سیمپسون (تنوع)		

ایران اقدام به شناسایی و نام‌گذاری هر گونه گیاهی صورت گرفت. جهت اندازه‌گیری شاخص‌های غنا از شاخص مارگالف و منهینیک و برای مشخص کردن تنوع در منطقه مورد مطالعه از شاخص‌های سیمپسون و شانون-وینر در محیط نرم‌افزار Past استفاده شد (جدول ۱).

جهت برداشت نمونه‌ها در هر پلات مستقر شده در عرصه تعداد پایه‌های گیاهی موجود در هر پلات به همراه گونه گیاهی اشنان شمارش و یادداشت شد. پس از مقایسه شاخص‌های تنوع و غنا، نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون کلموگرف-اسمیرنوف بررسی گردید. داده‌ها با استفاده از تبدیل لگاریتمی نرمال شدند. تجزیه تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS بعد از انجام تست نرمال بودن صورت گرفت. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن انجام شد.

نتایج

گونه‌های موجود در منطقه بعد از کشت اشنان

نتایج نشان می‌دهد که بعد از کاشت اشنان در منطقه، ۵ گونه گیاهی مشاهده شده است (جدول ۲).

جدول ۲- لیست گونه‌های گیاهی در مناطق مختلف کشت اشنان

منطقه کشت ۱۸ ساله	تراکم (واحد پلات)	منطقه کشت ۱۰ ساله	تراکم (واحد پلات)	منطقه شاهد
<i>Seidlitzia rosmarinus</i>	۲۵	<i>Seidlitzia rosmarinus</i>	۱۸	-
<i>Halothamnus subaphyllus</i>	۳	<i>Halothamnus subaphyllus</i>	۲	-
<i>Haloxylon aphyllum</i>	۲	<i>Haloxylon aphyllum</i>	۱	-
<i>Salsola rigida</i>	۴	<i>Salsola rigida</i>	۲	-
<i>Zygophyllum fabago</i>	۲	<i>Zygophyllum fabago</i>	۱	-
<i>Artemisia sieberi</i>	۵	<i>Salsola arbuscula</i>	۶	-

نتایج تجزیه واریانس پارامترهای مختلف پوشش گیاهی در مناطق مطالعاتی

نتایج تجزیه واریانس نشان می‌دهد که کشت اشنان بر فاکتورهای تراکم، پوشش تاجی، زادآوری و بر میزان تولید اشنان اثرگذار بوده است و اختلاف معنی‌داری بین مناطق مطالعاتی از نظر آماری وجود دارد (جدول ۳).

جدول ۳ - تجزیه واریانس خصوصیات پوشش گیاهی مناطق تحت کشت اشنان و منطقه شاهد

فاکتورهای اندازه‌گیری	منابع تغییرات	درجه آزادی	سطح معنی‌داری (sig)	میانگین مربعات
تراکم اشنان	بین گروهها	۲	۰/۰۰۰**	۵/۷۰۰
	درون گروهها	۸۷	۰/۰۲۲	
پوشش تاجی	بین گروهها	۲	۰/۰۰۰**	۱۰/۴۶۷
	درون گروهها	۸۷	۰/۰۲۹	
زادآوری	بین گروهها	۲	۰/۰۰۰**	۱/۸۸۹
	درون گروهها	۸۷	۰/۰۹۲	
تولید	بین گروهها	۲	۰/۰۰۰**	۱۷۷۰/۲۵
	درون گروهها	۶	۱۶۶/۶۶۷	

** معنی‌داری در سطح یک درصد.

مقایسه میانگین پارامترهای مختلف پوشش گیاهی در مناطق مطالعاتی

مقایسه میانگین فاکتورهای تراکم، پوشش تاجی، زادآوری و میزان تولید اشنان نشان می‌دهد که فاکتورهای مذکور در کشت ۱۸ ساله نسبت به کشت ۱۰ ساله افزایش بیشتری و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را نشان می‌دهد، این در صورتی است که در منطقه شاهد، اثری از پوشش گیاهی مشاهده نمی‌گردد (جدول ۴).

جدول ۴ - مقایسه میانگین پارامترهای مختلف اشنان در مناطق مطالعاتی

منطقه کشت	تراکم (واحد پلات)	تولید (گرم در پلات)	زادآوری (واحد پلات)	دручد پوشش تاجی	میانگین مربعات
کشت ۱۸ ساله	۲۵ ^a	۳۳ ^a	۱۶ ^a	۵۰۰ ^a	
کشت ۱۰ ساله	۱۸ ^b	۲۸ ^b	۱۱ ^b	۲۶۰ ^b	
منطقه شاهد	۶ ^c	۶ ^c	۶ ^c	۶ ^c	

بررسی اثر کشت اشنان با سین مختلف روی تنوع و غنای گونه‌ای در منطقه موردمطالعه نتایج حاصل از تجزیه واریانس شاخص‌های تنوع (شانون و سیمپسون) و شاخص‌های غنای منهینگ و مارگالف اختلاف معنی‌داری را در دو منطقه تحت کشت اشنان نمی‌دهد (جدول ۵ و ۶).

جدول ۵- نتایج تجزیه واریانس شاخص‌های تنوع در مناطق تحت کشت اشنان

شاخص تنوع	شانون واینر	کل	درون گروه‌ها	بین گروه‌ها	درجه آزادی	مجموع مریعات	میانگین مریعات	سطح معنی‌داری
+۰/۹۶۱ ^{ns}	+۰/۰۰۳	+۰/۰۰۳	+۱۰/۰۳۹	+۱۰/۰۴۱	+۱	+۰/۰۲۸	+۰/۰۲۸	+۰/۵۶۲ ^{ns}
	+۱/۰۰۴	+۱/۰۰۴	+۰/۰۷۷	+۰/۰۷۷	+۱۰	+۰/۰۷۷	+۰/۰۷۷	
	+۰/۸۰۰	+۰/۸۰۰	+۱۱	+۱۱	+۱	+۰/۸۰۰	+۰/۸۰۰	
سیمپسون		بین گروه‌ها		درون گروه‌ها		کل		+۰/۰۲۸

جدول ۶- نتایج تجزیه واریانس شاخص‌های غنا در مناطق تحت کشت اشنان

شاخص غنا	منهینگ	کل	درون گروه‌ها	بین گروه‌ها	درجه آزادی	مجموع مریعات	میانگین مریعات	سطح معنی‌داری
+۰/۴۶۷ ^{ns}	+۰/۵۸۹	+۰/۵۸۹	+۱۰/۳۱۲	+۱۰/۹۰۱	+۱	+۰/۵۸۹	+۰/۵۸۹	+۰/۰۳۱
	+۱/۰۳۱	+۱/۰۳۱	+۱۰/۹۰۱	+۱۱	+۱۰	+۱۰/۹۰۱	+۱۰/۹۰۱	
	+۰/۳۱	+۰/۳۱	+۱۱	+۱۱	+۱	+۰/۳۱	+۰/۳۱	
+۰/۸۸۲ ^{ns}	+۰/۱۸۵	+۰/۱۸۵	+۳۴/۴۹۴	+۳۴/۶۷۹	+۱۰	+۰/۱۸۵	+۰/۱۸۵	+۰/۱۸۵
	+۳/۴۴۹	+۳/۴۴۹	+۱۱	+۱۱	+۱۰	+۳/۴۴۹	+۳/۴۴۹	
	+۳۴/۶۷۹	+۳۴/۶۷۹	+۱۱	+۱۱	+۱	+۳۴/۶۷۹	+۳۴/۶۷۹	

نتایج خصوصیات خاک در مناطق مختلف منطقه موردمطالعه

نتایج تجزیه واریانس خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری نشان می‌دهد که میزان pH، EC، ماده آلی، رس، سیلت و شن در مناطق مختلف اختلاف معنی‌داری دارند (جدول ۷).

مقایسه میانگین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی نشان می‌دهد که در مناطق کشت ۱۰ ساله و ۱۸ ساله، میزان اسیدیته، ماده آلی و درصد رس و سیلت نسبت به منطقه شاهد افزایش معنی‌داری داشته است. این در صورتی است که میزان پارامترهای هدایت الکتریکی و درصد شن در مناطق کشت ۱۰ و ۱۸ ساله نسبت به منطقه شاهد کاهش معنی‌داری را نشان داده است (جدول ۸).

جدول ۷- تجزیه واریانس خصوصیات خاک در مناطق تحت کشت اشنان و منطقه شاهد

فاکتورهای اندازه-گیری	منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	سطح معنی‌داری (sig)
pH	بین گروه‌ها	۲	۰/۵۷۵	۰/۰۰۰ ^{xx}
	درون گروه‌ها	۶	۰/۰۰۲	
EC	بین گروه‌ها	۲	۳۸۰۷/۳۷۰	۰/۰۰۰ ^{xx}
	درون گروه‌ها	۶	۰/۳۳۷	
ماده آلی (%)	بین گروه‌ها	۲	۰/۰۱۷	۰/۰۰۴ ^{xx}
	درون گروه‌ها	۶	۰/۰۰۱	
رس (%)	بین گروه‌ها	۲	۴/۷۷۸	۰/۰۰۲ ^{xx}
	درون گروه‌ها	۶	۰/۲۲۲	
سیلت (%)	بین گروه‌ها	۲	۱۹۲/۱۱۱	۰/۰۰۰ ^{xx}
	درون گروه‌ها	۶	۰/۵۵۶	
شن (%)	بین گروه‌ها	۲	۲۵۳/۴۴۴	۰/۰۰۰ ^{xx}
	درون گروه‌ها	۶	۰/۳۳۳	

^{xx}معنی‌داری در سطح یک درصد

جدول ۸- مقایسه میانگین‌های پارامترهای مختلف خاک در مناطق مطالعاتی

منطقه کشت	اسیدیته	هدایت الکتریکی	ماده آلی (درصد)	رس (درصد)	سیلت (درصد)	شن (درصد)	مناطق مطالعاتی
کشت ساله	۷/۸۲ ^a	۵/۶۸ ^a	۰/۳۷ ^a	۵ ^a	۳۸/۶۷ ^a	۵۶/۳۳ ^a	
	۷/۵۳ ^b	۱۸/۶۳ ^b	۰/۲۷ ^b	۴/۶۷ ^a	۳۱ ^b	۶۴/۳۳ ^b	
منطقه شاهد	۶/۹۶ ^c	۷۲/۸۳ ^c	۰/۲۲ ^b	۲/۶۷ ^b	۲۲/۶۷ ^c	۷۴/۶۷ ^c	

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که در مجموع تعداد ۵ گونه گیاهی در دو منطقه کشت ۱۸ و ۱۰ ساله اشنان وارد شده است که ۴ گونه گیاهی *Zygophyllum fabago* و *Salsola rigida* و *Haloxylon* و *aphyllum* در دو منطقه کشت ۱۸ و ۱۰ ساله اشنان مشترک هستند. گونه گیاهی *Artemisia sieberi* در منطقه کشت ۱۰ ساله و گونه گیاهی *Salsola arbuscula* در منطقه کشت ۱۸ ساله مشاهده گردیده است. گونه گیاهی درمنه نسبت گونه‌های مشترک حاضر در دو

منطقه دارای خواهش‌های اکولوژیکی بیشتری است و این موضوع بیانگر آن است پوشش گیاهی و تأثیر آن بر خاک توансه است شرایط را برای حضور گونه‌های گیاهی دیگر از جمله درمنه که نیازهای اکولوژیکی آن بیشتر است را فراهم کند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که در دو منطقه تحت کشت اشنان، میزان تراکم، درصد پوشش تاجی، تولید و زادآوری و تولید افزایش قابل توجهی نسبت به منطقه شاهد داشته است. در منطقه اشنان کاری شده، به دلیل زادآوری طبیعی گونه اشنان، پایه‌های گیاهی این گونه در منطقه رو به ازدیاد است. بنابراین تراکم، درصد پوشش تاجی و میزان تولید این گونه گیاهی تحت تأثیر مثبت قرار می‌گیرد. نتایج این تحقیق همچنین نشان می‌دهد که پارامترهای گیاهی میزان تراکم، درصد تاج پوشش، زادآوری و تولید این گیاه در منطقه کشت ۱۸ ساله بیشتر از منطقه کشت ۱۰ ساله است، بنابراین این موضوع به اثبات می‌رسد که اشنان توансه است در طول زمان سازگاری و ماندگاری خود را حفظ کند و با میکروکلیمایی به وجود آورده تغییرات اتوژنیک را رقم بزند. نتایج این تحقیق با نتایج عبدالهی و همکاران (۱۳۸۵) که بیان کردند، کشت تاغ سبب بهبود ترکیب گیاهی، افزایش تراکم، افزایش درصد پوشش تاجی، افزایش تولید در اراضی تحت کشت تاغ می‌شود مطابقت دارد. نتایج پایش اشنان نشان می‌دهد که پارامترهای گیاهی موردنبررسی در طول زمان، روند افزایشی داشته و رابطه مستقیمی را می‌توان بین زمان کشت و این پارامترها متصور بود. بهنظر می‌رسد که اشنان تأثیرات منفی رقابت بر خود و گیاهان هان همراه را ندارد، بنابراین این گونه گیاهی به عنوان یک گیاه پرستار و تسهیل‌کننده جهت حضور گیاهان دیگر مطرح است. عرفانی‌فرد و خسروی (۱۳۹۴) در تحقیقی در خصوص کنش‌های متقابل درون‌گونه‌ای درختچه‌های اشنان بیان نمودند که بین پایه‌های گروهی اشنان یک کنش متقابل مثبت وجود دارد که با توجه به اثر تسهیل‌کننده‌گی درون‌گونه‌ای آن‌ها بر یکدیگر در کنار هم تجمع کرده‌اند. نتایج این بررسی نشان می‌دهد که شاخص‌های تنوع (شانون و سیمپسون) و شاخص‌های غنای منهینگ و مارگالف در دو زمان کشت از نظر آماری معنی‌دار نیست. تغییر هر یک از این پارامترها به‌واسطه فشار توسط یک عامل خارجی می‌تواند بر روی تنوع گیاهی در یک رویشگاه تأثیرگذار باشد. در مناطق خشک و بیابانی به دلیل تنش‌های موجود، فلور و فون در طول سالیان طولانی تغییر کرده و غنی می‌گردد. از آنجایی که عمر بوته‌کاری این منطقه به کمتر از دو دهه می‌رسد برای بروز تغییرات اتوژنیک و ظهور گونه‌های جدید و افزایش تنوع گیاهی و تغییرات آن بسیار زود به‌نظر می‌رسد. بررسی نتایج فاکتورهای خاک نشان می‌دهد که میزان اسیدیته، هدایت الکتریکی، درصد سیلت و شن خاک تحت تأثیر کشت اشنان قرار گرفته و اختلاف معنی‌داری بین مناطق تحت کشت اشنان و منطقه شاهد مشاهده می‌گردد. کشت اشنان در عرصه باعث افزایش اسیدیته و کاهش هدایت الکتریکی در خاک منطقه شده است. بنابراین کشت اشنان جهت اصلاح خاک‌های سور، تأثیر مثبت و مفیدی دارد و می‌تواند به عنوان یک گونه گیاهی جهت اصلاح و احیا مناطق خشک و بیابانی در

پژوههای اصلاحی در دستور کار قرار گیرد. نتایج پژوهش‌های حیدرنتاد و رنجبرفردوئی (۱۳۹۳) نشان داده است که گیاه اشنان توانایی تحمل به تنش شوری را از طریق جذب یون‌ها در اندام‌های مختلف دارد و با توجه به اینکه سطوح متوسط شوری تأثیر معنی‌داری در کاهش رشد این گیاه ندارد، گیاه اشنان به عنوان گیاهی مناسب برای اصلاح خاک‌های شور و سدیمی پیشنهاد می‌گردد. بررسی نتایج تجزیه خاک در مناطق مطالعاتی نشان داده است که میزان ماده آلی خاک در مناطق تحت کشت افزایش یافته است، این موضوع طبیعی به‌نظر می‌رسد زیرا افزایش پوشش تاجی میزان هوموس، لاشبرگ و طبیعتاً میزان ماده آلی خاک را به‌همراه دارد. نتایج مطالعات مهدوی‌اردکانی و همکاران (۱۳۸۹) نیز تأثیر گونه‌های گز، تاغ و اشنان را بر خاک منطقه چاه افضل یزد مورد مطالعه قراردادند و به این نتیجه رسیدند که در مناطق تحت پوشش گیاه اشنان کاهش معنی‌داری در مقدار ماده آلی مشاهده شد. آن‌ها بیان داشتند که تولید ناچیز در سطح خاک بیابان به معنی کم بودن عناصر غذایی در داخل خاک نیست. به علت زودگذر بودن بخشی از پوشش گیاهی کویر قسمت سطحی آن از بین رفته ولی ریشه، ساقه زیرزمینی و بذور در عمق خاک باقی می‌ماند. به همین دلیل در بعضی از مناطق بیابانی با وجود اینکه پوششی در سطح خاک دیده نمی‌شود خاک حاوی ماده آلی زیاد است. پایین بودن میزان ماده آلی در منطقه شاهد مورد مطالعه نسبت به مناطق تحت کشت ۱۰ و ۱۸ ساله به این دلیل است که قبل پوششی در مناطق تحت کشت و شاهد وجود نداشته است و بنابراین بقایای گیاهی در این خاک‌ها از قبل ذخیره نشده است و پوشش حاضر و فعلی توانسته است میزان ماده آلی خاک را در مناطق تحت کشت افزایش دهد. کشت اشنان با سابقه ۱۰ و ۱۸ سال باعث گردیده است که میزان شوری و سهم شن در درصد کل خاک کاهش یابد. به عبارت دیگر اشنان توانسته است نقش قابل توجهی در درصد سیلت و رس در منطقه کشت ۱۸ و ۱۰ ساله داشته باشد و خاک ریزدانه‌تر را حفظ کند. با توجه به نتایج حاصله نتیجه‌گیری می‌گردد که کشت اشنان اثرات مفید و مثبتی را بر روی خاک منطقه چاه باقی ایجاد کرده به‌طوری که کشت این گیاه باعث کاهش چشم‌گیر شوری خاک در منطقه شده و شوری خاک را کاهش داده است و شرایط مساعدی را در عرصه موردنظر ایجاد کرده و باعث حضور گونه‌های جدیدی در منطقه شده است، بنابراین می‌توان از این گونه گیاهی جهت کشت در مراتع بیابانی جهت مبارزه بیولوژیکی با عامل بیابان‌زایی و جلوگیری از بروز ریزگردها استفاده کرد.

منابع

- اجتهادی، ح.، سپهری، ع.، عکافی، ح.ر. ۱۳۹۴. روش‌های اندازه‌گیری تنوع زیستی، دانشگاه فردوسی مشهد، چاپ سوم، ۲۲۸ صفحه.
- ترنج زر، ح.، جعفری، م.، آذرنیوند، ح.، قنادها، م. ر. ۱۳۸۴. بررسی رابطه خصوصیات خاک با پوشش گیاهی مراتع و شنوه استان قم. مجله بیابان، ۱۰ (۲).

حیدرناژاد، س، رنجبر فردوسی، ا. ۱۳۹۳. بررسی تأثیر تنفس شوری بر برخی ویژگی‌های رشد و میزان تجمع یونی در گیاه اشنان. مجله علمی پژوهشی مهندسی اکوسيستم بیابان، ۳(۴): ص ۱۰-۱۳.

خلاصی اهوازی، ل، زارع چاهوکی، م. ع. ۱۳۹۵. پیش‌بینی پراکنش رویشگاه گونه *Seidlitzia rosmarinus* در مراتع شرق سمنان با استفاده از مدل شبکه عصبی مصنوعی. فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، ۲۳(۲): ۲۸۷-۲۷۵.

عبداللهی، ج، ارزانی، ح، باغستانی، ن، میرعسکرشاهی، ف. ا. ۱۳۸۵. بررسی آثار تغییرات بارندگی و سطح ایستابی آب زیرزمینی بر پوشش، تراکم و تولید گونه اشنان در منطقه چاه افضل اردکان یزد. فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، ۱۳(۲): ۷۴-۸۱.

عرفانی‌فرد، س. ی.، خسروی، ا. ۱۳۹۴. ارزیابی کنش‌های متقابل درون‌گونه‌ای دریچه‌های اشنان (*Seidlitzia rosmarinus*) در مناطق خشک با استفاده از تحلیل نقطه‌ای (مطالعه موردي: منطقه حفاظت‌شده قهی استان اصفهان). فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۲۳(۲): ص ۳۶۷-۳۵۴.

کاشی زنوزی، ل، بانج شفیعی، ش، سعادت، ح. ۱۳۹۵. بررسی رابطه خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک با برخی از گونه‌های مرتعی. فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، ۲۳(۱): ۱۶۰-۱۵۰.

مقدم، م.ر. ۱۳۷۷. مرتع و مرتعداری. موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۴۷۰ ص.

مهدوی اردکانی، س.ر، جعفری، م، ضرغام، ن. ا، زارع چاهوکی، م. ع..، باغستانی میبدی، ن، طوبی، ع. ۱۳۸۹. بررسی تأثیر گونه‌های گز، تاغ و اشنان بر خاک در منطقه چاه افضل یزد. مجله جنگل ایران، انجمن جنگلبانی ایران، ۴(۲): ۳۵۷-۳۶۵.

نصیری، ح. ۱۳۹۶. بررسی تأثیر کشت گیاه اشنان بر پوشش گیاهی و خاک در منطقه چاه باقر شهرود. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گنبد کاووس.

Belsky, A.J., Canham, C.D. 1994. Forest gaps and isolated savanna trees, an application of patch dynamics in two ecosystems, Bioscience, 44: 77-84.

Franklin, J. 1995. Predictive Vegetation Mapping: Geographic Modeling of Bio spatial Patterns in Relation to Environmental Gradients, Progress in Physical Geography, 19(4), 474-499.

Guisan, A., Zimmermann, N.E. 2000. Predictive habitat distribution models in ecology. Ecological Modeling, 135(2-3):147-186.

Lopez, R.P., Larrea-Alcazar, D., Zenteno- Ruiz, F. 2010. Spatial pattern analysis of dominant species in the Prepuna: Gaining insight into community dynamics in the semi-arid, subtropical Andes. Journal of Arid Environments, 74: 1534-1539.

Quevedo, D., Frances, I. F. 2008. A conceptual dynamic vegetation – soil model for arid and semiarid zone. Journal of Hydrology and Earth System Sciences, 12: 1175-1187.